solitero ². 1 Juvelo garnita de unu sola diamanto. 2 Nomo de diversa i ludoj (per stangetoj, kartoj ktp), kiujn oni ludas sola.

solutreo (H). Periodo de la supera paleolitiko, ĵus antaŭa al la magdalenio, k karakterizita per plej perfekta prilaboro de la ŝtonoj, precipe silikoj, k per eltrovo de la kudriloj kun trueto.

somiero. Tiu parto de la garnaĵo de lito, metita sur la litkadro k sub la matraco, k konsistanta el ligna aŭ metala framo, interne de kiu troviĝas risortoj elastigantaj la supran surfacaĵon.

* Soni ALD ~efektoj. Artefaritaj bruoj, kiujn oni produktas en radioaŭ filmoludejo, por imiti la naturajn k pliverŝajnigi la prezentadon. ~ekipaĵo. Tuto de la elektroakustika ilaro, ebliganta la kaptadon k reproduktadon de sonoj en filmo. ~filmo. Filmo akompanata de muziko registrita sur la sama strio, kiel la bildoj. ~izoli (tr). Izoli kameron, ĉambron ktp tiamaniere, ke la eksteraj sonoj ne povas tien penetri. ~prenilo. Aparato, per kiu oni transformas en elektrajn kurentojn la mekanikajn vibrojn de gramofona nadlo iranta sur disko. ~serpento. Krotalo. ~streko. Tiu mallarĝa streko, sur filmostrio, kie enskribiĝas, sub formo de zigzaga linio, la lumvarioj respondaj al la paroloj aŭ sonefektoj. ~tabulo. Tiu supera parto de la korpo de violono, en kiu estas ~truoj k supre de kiu estas streĉitaj la kordoj. Super~a. Transiranta la rapidecon de la ~o (po 340 m en sekundo en normala aero).

sori (ntr) (Avi). Suprenglisi en leviĝanta termika fluo.

sordino b. Dampilo por violono ks.

spano. 1 △ Malnova mezurunuo de longo, proksimume egala al la distanco inter la ekstremoj de la dika k de la eta fingro de disetendita mano. 2 竹 Distanco inter la apogpunktoj de du pilieroj de ponto.

sparko ALD ~ilo. Tiu organo de eksplodmotoro kun elektra eksplodigilo, kiu produktas interne de la cilindro la ~on eksplodigantan la gasmiksajon.

specio. 1 📆 🥉. Unuo de la botanikazoologia sistematiko, subdivido de genro aŭ de subgenro, konsistiganta specon de plantoj aŭ bestoj kun distingeblaj komunaj ecoj, grupon da individuoj, kies membroj povas interkruciĝi k heredigi siajn karakterizaĵojn (= speco 2.) (species). 2 %. Klare difinita tipo de mineralo: biolilo k muskovilo estas ~oj de glimo. Sub~o. Grupo de individuoj apartenantaj al unu sama ~o, sed diferencantaj de alia grupo en la sama ~o per malpli gravaj heredaj ecoj; geografia raso (subspecies). Kp raso. Gento. Vario.

spekti (tr). Rigardi k aŭskulti tion, kion oni prezentas en teatro, kinejo, cirko ktp.

spektatoro. Spektanto.

spektroskopo . Aparato, por observi k studi la lumospektrojn.

spektroskopio . Tiu parto de la fiziko, kiu pritraktas la lumspektrojn.

spermaceto ^z ♥. Oleosimila maso troviĝanta en la kapo de la makrocefalo.

spermatozoo . Vira seksa ĉelo.

spino □. 1 Nombro entiera aŭ entjerplusduona, indikanta la transformadan karakteron de ondokampo. 2 = ~momanto. ~momanto. 1 Momanto de movokvanto interna de elementa korpusklo. 2 Magneta momanto de elementa korpusklo, proporcia al la ~a momanto de movokvanto.

spirilo . Bakterio en formo de korkotirilo.

spiroketo ∰. Genro de mikroskopaj protozooj, el la klaso de flageluloj, el kiuj unu specio kaŭzas sifilison (Spirochaeta). ~020 ₹. Malsano kaŭzita de ~0j.

splisi (tr). 1 Kunligi du ekstremojn de ŝnuroj, kunplektante iliajn ŝnurerojn: maŝa, retroa ~0. 2 Kunligi du elektrajn dratojn. ~aŝo. La loko, kie la ŝnurfadenoj aŭ la dratoj kunplektiĝas. ~llo ‡. Speciala ilo por ~i.

sproso Q. Soso.

sproto z mm. Specio de klupeo kun dorneta ventro, el kiu oni faras anĉovojn aŭ sardinojn (Clupea spratlus).

spuro. 1 Signo postlasita de besto aŭ homo tie, kie ĝi pasis (= piedsigno): sekvi cervon, lupon per ~o; varma